

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
1.Bf.7/2014/7.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2014. év november hó 11. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

Az adócsalás büntette és más bűncselekmények miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2.B.1320/2012/51. számú ítéletét helybenhagyja.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A Fővárosi Törvényszék 2.B.1320/2012/51. számú 2013. október 2. napján kihirdetett ítéletével a vádlottat az 1978. évi IV. törvény 310.§ (1),(4) bekezdés szerinti folytatólagosan elkövetett adócsalás büntette miatt 3 év börtönbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte, egyben 4 évre eltiltotta a gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól. Ellenben felmentette a vádlottat az ellene 4. rb. közokirat-hamisítás büntette miatt emelt vád alól. Rendelkezett még az előzetes fogvatartásban eltöltött idő beszámításáról a kiszabott büntetésbe, a bűnjelekről és a bűnügyi költség megfizetéséről.

Az elsőfokú ítéletet az ügyész tudomásul vette, a vádlott és a védő három nap gondolkodási időt tartott fenn, majd a védő joghatályos fellebbezést jelentett be a jogi minősítés megváltoztatása, illetőleg a kiszabott büntetés enyhítése végett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF. 960/2012/9. számú átiratában az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta, az ítéltábla nyilvános ülésén nem képviseltette magát.

A vádlott védője a másodfokú bíróság előtt a fellebbezését fenntartotta. Elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta, a Be. 373. § III. a/ pontjára hivatkozva az indokolási kötelezettség elmulasztása miatt. Másodlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatását és az időmúlás miatt a kiszabott büntetés enyhítését kérte. Álláspontja szerint aggályos a vádlott terhére rótt gépkocsi darabszáma, továbbá nem vizsgálta meg okmányszakértő az okiratokon lévő névaláírások vádlottól való származását.

A vádlott az utolsó szó jogán megbánásának adott hangot, és annak a meggyőződésének, hogy „átverték”.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet és a megelőző eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése szerint teljes körben, de a (2) bekezdésben írt korlátozás mellett a részjogerős közbizalom elleni bűncselekményt nem érintve bírálta felül.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi - ezen belül a kiemelt ügyekre vonatkozó eljárási - szabályok maradéktalan betartása mellett lefolytatott bizonyítási eljárásban az ügy ténybeli és jogi elbírálásához szükséges bizonyítékokat beszerezte, így az ügyfelderítési kötelezettségét teljes mértékben teljesítette. E körben többek között szakértőt rendelt ki, a vádlott kézrekerítése érdekében európai elfogató parancsot bocsátott ki, és a széles körben szükséges személyi bizonyítás során az ügyész által indítványozott tanúk vallomását felolvasással tette a tárgyalás anyagává, de a személyes meghallgatást igénylő tanúkat megidézte, illetőleg szükség esetén a felolvasás után is elrendelte a személyes kihallgatást.

Az elsőfokú bíróság az igen nagy terjedelmű bizonyítás anyagát az értékelési, mérlegelési körébe vonta és a vádlott tagadó vallomásával szemben a helyesen, alaposan és kellő körültekintéssel kifejtett hibátlan indokok mentén a további tárgyi és személyi bizonyítékokra alapítva állapította meg az ítélet történeti tényállását. Kellő és alapos indokát adta annak, hogy miért nem fogadható el az ügyvezetői minőségében eljáró vádlottól, hogy kizárólag stróman szerepet játszott a bűncselekmény megvalósítása során. Kiemelte és meggyőzően kifejtette, hogy a bizonyítási anyagból miként bontakozott ki a vádlott szerepe a gépjárművek megvásárlása és eladása folyamatában, már a cégalapítás célja tekintetében, a banki számlaforgalom és a deviza átutalás körében végrehajtott intézkedéseiben. Helyesen utalt rá az ítélet indokolása, hogy a vádlott nem tagadta: tisztában volt azzal, hogy mások is vásárolnak az 1. számú Kft. nevében autókat. Az elsőfokú bíróság helyesen rögzítette, hogy a vádlott védekezése ellentmondásos és annak egyes részeit számos bizonyíték megcáfolja.

Az ítélet indokolásában kifejtettek, a fentebb kiemeltek, továbbá a vádlott vezető tisztségviselői kötelezettsége miatt sem vezethetett eredményre a másodfokú eljárásban előterjesztett védői érvelés, és a 282 gépkocsira kiterjedő felelősségre vonást megkérdőjelező okfejtés.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott volt, az mindössze a személyi körülmények tekintetében a másodfokú nyilvános ülésen felderített adatokkal annyiban kellett kiegészíteni, hogy a vádlott 2014. október 1-jén munkaviszonyt létesített, és takarító munkakörben bruttó 650.Ft-os órabér keresményre tesz szert.

A másodfokú bíróság e kiegészítést a nyilvános ülésen felmutatott munkaszerződés adatai alapján tette meg.

E kiegészítés mellett az elsőfokú ítélet tényállása a másodfokú eljárásban is irányadó volt, és a felülbírálat alapját képezte.

Az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére, és törvényes a bűncselekmény jogi minősítése is. A törvényszék helyesen ismerte fel és fejtette ki, hogy az üzletszerű elkövetés miatt - a vádlott öt negyed éven keresztül több mint 255 millió forinttal csökkentette az állami adóbevételt - a jelenleg hatályos anyagi jogi szabályok szigorúbbak a vádlottra nézve, ezért a Btk. 2. § alkalmazásával a bűncselekmény elbírálásakor a főszabály szerinti és az elkövetéskor hatályos törvény rendelkezéseit kell alkalmazni. Az üzletszerűség kapcsán utal a Fővárosi Ítéltábla a Kúria Bhar.II.1549/2013/11. számú ítéletében kifejtett hasonló tartalmú határozatára, amelynek indokolása megerősítette az e körben kialakuló bírósági gyakorlatot.

Az elsőfokú bíróság helyesen feltárta és felsorolta a büntetés kiszabása során irányadó enyhítő és súlyosító körülményeket, és azokat a súlyuk szerint értékelte. A törvény által meghatározott büntetési tétel alsó határa közelében kiszabott - a középértéket el nem érő, de az attól való eltérést kellően indokolt - büntetés mértéke nem eltúlzott, annak enyhítésére a további időmúlás figyelembe vétele mellett sem volt törvényes ok és lehetőség. A vádlott fő-és mellékbüntetésére, a helyesen kifejtett indokok mellett alkalmazott foglalkozástól eltiltás összhatásukban alkalmasak a büntetési célok megfelelő és hathatós biztosítására. Abban is osztotta a másodfokú bíróság a törvényszék érveit, hogy a vagyonelkobzás kérdésében nem lehetett marasztaló döntést hozni a vádlott gazdagodása mértékének ismerete nélkül.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdése szerint helybenhagyta.

A másodfokú határozat ellen a fellebbezés további lehetőségét a Be. 386. § kizárja.

Budapest, 2014. év november hó 11. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mató Ágnes s.k.
előadó bíró

Dr. Bartkó Levente s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 2.B.1320/2012/51. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.7/2014/7. számú végzése folytán jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2014. év november hó 11. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Kiadmány hitelélül:

bírósági ügyintéző